

get med. Et særdeles væsentligt problem. En bolig er ikke en bolig, men det er den desværre i kommuneplanlovens forstand.

Tingene hænger sammen. Planlægning er politik. Miljøbeskyttelse er politik. Det er nødvendigt med indsigt for at få indflydelse. Antologien forsyner os med væsentlig viden om lovene, procedurerne, klagemuligheder og rettigheder.

Til slut en efterlysning:

Miljøbeskyttelsesloven giver i sin nyværende udgave ringere mulighed for "bevægelsesindflydelse" end kommuneplanloven. Men tilsyneladende er miljø-bevægelserne mere markante i den offentlige debat om kvalitetsspørgsmål på miljøområdet.

Ganske vist er der masser af eksempler på lokale grupper, der kvalitativt går ind i lokalplan- og kommuneplansspørgsmål, men et samlet fremstød til sikring af kvaliteten i den fysiske planlægning savnes. Og det kunne nok være tiltrængt

Elsebeth Hansen

Blød by nr. 14. Tema: kommunerødderne og græsrodsvalget, Århus: Modtryk, 1981, 60 s., 32,00 kr.

Landsbylister, alternativlister, tværpolitiske lister, tværsocialistiske lister, eller hvad de nu kaldes, er for alvor blomstret frem ved de seneste kommunalvalg. Men hvad er det for nogle "størrelser", og hvad vil de? Tidsskriftet Blød By har i det seneste nummer, som udsendes op til efterårets kommunevalg, taget hele problemstillingen omkring alternativlisterne og deres indtrængen i det kommunale politiske liv op til en nærmere undersøgelse og debat.

Blød By er et tidsskrift om bolig, miljø og planlægning. Det er derfor naturligt, at det er i relation til debatten om vore fysiske omgivelser, at indlæggene om græsrodder og kommunevalget tager udgangspunkt.

Men det er samtidig en kendsgerning, at det i mange tilfælde er sager og problemer omkring netop disse spørgsmål, som foranlediger starten på en græsrodsbevægelse, som så senere går hen og bliver til en alternativ liste. Det er således med god grund, at Blød By tager spørgsmålet om alternativlisternes eksistens og virke op, udfra problemerne omkring bedre boligmiljøer og en bedre planlægning.

Baggrunden/grundlaget for nummeret var et seminar i foråret 1981, med deltagelse af repræsentanter fra forskellige dele af beboerbevægelsen og repræsentanter fra nogle af de alternativlister, der er repræsenteret i landets kommunalbestyrelser. Det er således et grundigt redaktionsarbejde, der ligger bag

get med. Et særdeles væsentligt problem. En bolig er ikke en bolig, men det er den desværre i kommuneplanlovens forstand.

Tingene hænger sammen. Planlægning er politik. Miljøbeskyttelse er politik. Det er nødvendigt med indsigt for at få indflydelse. Antologien forsyner os med væsentlig viden om lovene, procedurerne, klagemuligheder og rettigheder.

Til slut en efterlysning:

Miljøbeskyttelsesloven giver i sin nyværende udgave ringere mulighed for "bevægelsesindflydelse" end kommuneplanloven. Men tilsyneladende er miljø-bevægelserne mere markante i den offentlige debat om kvalitetsspørgsmål på miljøområdet.

Ganske vist er der masser af eksempler på lokale grupper, der kvalitativt går ind i lokalplan- og kommuneplansspørgsmål, men et samlet fremstød til sikring af kvaliteten i den fysiske planlægning savnes. Og det kunne nok være tiltrængt

Elsebeth Hansen

Blød by nr. 14. Tema: kommunerødderne og græsrodsvalget, Århus: Modtryk, 1981, 60 s., 32,00 kr.

Landsbylister, alternativlister, tværpolitiske lister, tværsocialistiske lister, eller hvad de nu kaldes, er for alvor blomstret frem ved de seneste kommunalvalg. Men hvad er det for nogle "størrelser", og hvad vil de? Tidsskriftet Blød By har i det seneste nummer, som udsendes op til efterårets kommunevalg, taget hele problemstillingen omkring alternativlisterne og deres indtrængen i det kommunale politiske liv op til en nærmere undersøgelse og debat.

Blød By er et tidsskrift om bolig, miljø og planlægning. Det er derfor naturligt, at det er i relation til debatten om vore fysiske omgivelser, at indlæggene om græsrodder og kommunevalget tager udgangspunkt.

Men det er samtidig en kendsgerning, at det i mange tilfælde er sager og problemer omkring netop disse spørgsmål, som foranlediger starten på en græsrodsbevægelse, som så senere går hen og bliver til en alternativ liste. Det er således med god grund, at Blød By tager spørgsmålet om alternativlisternes eksistens og virke op, udfra problemerne omkring bedre boligmiljøer og en bedre planlægning.

Baggrunden/grundlaget for nummeret var et seminar i foråret 1981, med deltagelse af repræsentanter fra forskellige dele af beboerbevægelsen og repræsentanter fra nogle af de alternativlister, der er repræsenteret i landets kommunalbestyrelser. Det er således et grundigt redaktionsarbejde, der ligger bag

nummeret.

Jeg skal ikke her gennemgå alle artiklerne i nummeret, blot fremdrage nogle stykker.

I en artikel med titlen: "Hvor gik alternativlisterne hen, da de gik ind?", tager Erik Büchert udgangspunkt i historien om Alternativ Liste i Svendborg, som et typisk eksempel på de problemer de alternative lister støder på i det kommunale arbejde. Forholdet til de andre partier er sjældent særligt godt, og der gøres mange forsøg på at forholde listen oplysninger og hjælp fra den kommunale administration. Et andet problem som viser sig, specielt for de lister, der er dannet omkring en enkelt sag, er mangelen på organisation og program. Enighed om den sag, listen startede på, er ikke ensbetydende med enighed i alle spørgsmål. I modsætning til partimedlemmer har aktive omkring en alternativ liste sjældent den samme følelse af at være bundet af "listens program", hvis et sådant da findes. Endvidere er der også spørgsmålet om ressourcer til det kommunale arbejde. Skal en alternativ liste slå sig igennem i det kommunale arbejde er det nødvendigt med en omfattende arbejdsindsats. Der er ikke noget administrativt apparat at hente hjælp hos, eller erfaringer at trække på. En lang række andre problemer trækkes op i artiklen, som alt i alt giver et virkeligt indgående indtryk af de problemer, der opstår for en græsrodsbevægelse ved at sidde i en kommunalbestyrelse.

Artiklen er efter min opfattelse hæftets bedste bidrag. Her får man det sure med det søde, intet skjules - så vidt jeg kan se - og der er vist ingen, der efter at have læst den kan føle sig lokket til at starte en alternativ liste. Artiklen burde læses af alle, der tænker på at lave en alternativ liste eller interesserer sig for, hvordan sådanne lister fungerer.

To af de øvrige artikler bør også omtales lidt nærmere. For begge artikler er emnet i og for sig det samme, nemlig: hvad kan beboerbevægelsen / græsrodsbevægelserne gøre i forhold til de kommunale myndigheder, og hvilke krav må der stilles til den fremtidige udvikling i kommunerne. Det, der tilsammen gør disse artikler spændende, er, at de angriber emnet ud fra hver deres geografiske synsvinkel. Den ene tager udgangspunkt i forholdene i storbyerne, og den anden i de forhold, der hersker i landkommunerne.

Af andre emner, der tages op i hæftet, kan nævnes: kommuneplanlægning, varmeplanlægning, kommunernes økonomi og, naturligvis må man næsten sige, en artikel af byplanborgmester Vilho Sigurdsson om hvordan det er at være venstre-fløjsborgmester i Københavns Kommune: en venstre-fløjsborgmester kan politisere men ikke regere.

For de, der aldrig har bladret i et eksemplar af Blød By, burde jeg måske til

slut nævne, at bladet har et ualmindeligt lækkert lay-out, der i sig selv gør bladet læseværdigt.

Svend Askær

Karl-Henrik Bentzon: Kommunalpolitikere, København: Samfundsvidenskabeligt Forlag, 1981, 368 s., 243,80 kr.

En nærmere beskrivelse og analyse af de ca. 5000 danske kommunalpolitikere er på ingen måde en let opgave. Den danske kommunalpolitiker som type findes næppe, men er derimod en meget heterogent sammensat gruppe med hensyn til baggrund, holdninger og dagligt virke.

Karl-Henrik Bentzons bog om denne gruppe bygger på en række undersøgelser af vælgere og kommunalpolitikere foretaget i løbet af 1970'erne. Primært i form af spørgeskemaundersøgelser, vælgerundersøgelser samt den kommunale valgstatistik. Materialet er dog for en stor dels vedkommende fra henholdsvis 1971 og 1974, kort tid efter kommunalreformens gennemførelse. En undersøgelse foretaget f.eks. 10 år efter kommunalreformens iværksættelse havde måske på en række områder givet andre resultater.

Bogen er, som det antydes i forfatterens forord, ikke nogen kritisk analyse af det kommunale selvstyres virke. Bogens empiriske materiale er løbende relateret til en række teoretiske overvejelser. Den teoretiske ramme virker til tider lidt usammenhængende. Og på enkelte områder virker det, som om de empiriske resultater styrer de teoretiske overvejelser.

I bogens første afsnit behandles spørgsmålet om, hvorledes udvælgelsen af kommunalpolitikere foregår. Resultaterne viser, at ligesom det er tilfældet med folketinget er kommunalpolitikere ikke et spejlbillede af vælgerne. Men det er derimod udvalgte sociale og beskæftigelsesmæssige grupper, der dominerer. En egentlig 'overklasse' er der dog ikke tale om. Ligeledes synes kvindernes muligheder for at gøre sig gældende i det lokalpolitiske arbejde at være begrænsede. Relativt få kvinder bliver opstillet og meget ofte med dårlige placeringer. Noget tyder på, at en ændret kvindebevidsthed blandt de kvindelige vælgere til dels vil ændre dette.

I bogens anden del analyseres det kommunale selvstyre og det repræsentative demokrati. Spørgsmålet om ikke-repræsentative folkeafstemninger spiller her en central rolle. De politiske partier er ifølge Bentzon ikke enige, og holdningen følger ikke den normale højre-venstre placering af partierne. Om indførelse af folkeafstemning som supplement til det bestående repræsentative kommunale selvstyre vil styrke det politiske systems legitimerende funktion, som K.H. Bentzon